KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 710/2009

(2009. gada 5. augusts),

ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 889/2008, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007, attiecībā uz sīki izstrādātiem noteikumiem par akvakultūras dzīvnieku un jūras aļģu bioloģisko ražošanu

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 28. jūnija Regulu (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu ([1]) un jo īpaši tās 11. pantu, 13. panta 3. punktu, 15. panta 2. punktu, 16. panta 1. punktu un 3. punkta a) un c) apakšpunktu, 17. panta 2. punktu, 18. panta 5. punktu, 19. panta 3. punkta otro daļu, 22. panta 1. punktu, 28. panta 6. punktu, 38. panta a), b), c) punktu un 40. pantu,

tā kā:

(1) Regulā (EK) Nr. 834/2007 un jo īpaši tās III sadaļā noteiktas pamatprasības attiecībā uz akvakultūras dzīvnieku un jūras aļģu ražošanu. Sīki izstrādāti noteikumi šo prasību īstenošanai jāformulē, grozot Komisijas Regulu (EK) Nr. 889/2008 ([2]), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Regulu (EK) Nr. 834/2007.

(2) Komisijas paziņojumā Padomei un Eiropas Parlamentam par Eiropas akvakultūras ilgtspējīgas attīstības stratēģiju ([3]) ir izklāstīts redzējums par šīs jomas attīstību desmit gadus ilgā laika periodā, lai tā nostabilizētos lauku un piekrastes apgabalos, produktu un nodarbinātības ziņā nodrošinot alternatīvas zvejniecībai. Paziņojumā bija uzsvērts bioloģiskās akvakultūras ražošanas potenciāls un ietverta prasība izstrādāt atbilstīgas normas un kritērijus.

(3) Lai nodrošinātu vienotu izpratni, Regulas (EK) Nr. 889/2008 2. pantā iekļautās definīcijas jāpapildina un jāizlabo tā, lai izvairītos no neskaidrībām un garantētu, ka noteikumi par akvakultūras dzīvnieku un jūras aļģu bioloģisko ražošanu tiek piemēroti vienādi.

(4) Ūdens apgabalam, kurā bioloģiski audzē jūras aļģes un akvakultūras dzīvniekus, ir ļoti liela nozīme, lai iegūtu drošus un augstas kvalitātes produktus, minimāli ietekmējot ūdens vidi. Kopienas tiesību akti par ūdeņu kvalitāti un pārtikas piesārņotājiem, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīva 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ([4]), Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīva 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) ([5]), Komisijas 2006. gada 19. decembra Regula (EK) Nr. 1881/2006, ar ko nosaka konkrētu piesārņotāju maksimāli pieļaujamo koncentrāciju pārtikas produktos ([6]), un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 852/2004 ([7]), (EK) Nr. 853/2004 ([8]) un (EK) Nr. 854/2004 ([9]) paredz vides aizsardzības mērķus attiecībā uz ūdeni un nodrošina augstu pārtikas kvalitāti. Tāpēc ir lietderīgi izveidot ilgtspējīgas pārvaldības plānu attiecībā uz jūras aļģu un akvakultūras produktu ražošanu, paredzot tādus pasākumus kā, piemēram, atkritumu daudzuma samazināšana.

(5) Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvai 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu ([10]), Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvai 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ([11]) un Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīvai 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību ([12]) jānodrošina atbilstīga mijiedarbība ar vidi, ņemot vērā šo darbību ietekmi uz vides aizsardzības mērķiem attiecībā uz ūdeni, kas izklāstīti Direktīvu 2000/60/EK un 2008/56/EK piemērošanas noteikumos. Jāparedz vides novērtējuma veikšana, lai iespējami labāk pielāgotos apkārtējai videi un mazinātu iespējamo kaitīgo ietekmi. Jāņem vērā, ka ar šādu novērtējumu jānodrošina tas, lai jūras aļģu un akvakultūras dzīvnieku bioloģiskā ražošana, kas salīdzinājumā ar bioloģisko lauksaimniecību ir relatīvi jauna joma, būtu ne tikai pieņemama vides aspektā, bet – salīdzinājumā ar citām pieejamajām iespējām – arī vislabāk atbilstu plašas sabiedrības interesēm un vienlaikus būtu gan piemērota vides aizsardzības ziņā, gan ilgtspējīga.

([1]) OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.
([2]) OV L 250, 18.9.2008., 1. lpp.
([3]) COM(2002) 511, 19.9.2002.
([4]) OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.
([5]) OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.
([6]) OV L 364, 20.12.2006., 5. lpp.
([7]) OV L 139, 30.4.2004., 1. lpp.
([8]) OV L 139, 30.4.2004., 55. lpp.
([9]) OV L 139, 30.4.2004., 206. lpp.
([10]) OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp.
([11]) OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.
([12]) OV L 103, 25.4.1979., 1. lpp.

(6) Specifiskās šķīstošās ūdens vides dēļ bioloģiskās un nebioloģiskās akvakultūras ražošanas vienībām jābūt pienācīgi nodalītām; jānosaka piemēroti nodalīšanas pasākumi. Ņemot vērā gan saldūdens, gan jūras vides situāciju daudzveidību Kopienā, piemērotus attālumus starp ražošanas vienībām ir vēlams noteikt dalībvalstīs, jo ūdens vides neviendabīguma dēļ dalībvalstis var labāk izvērtēt ar nodalīšanu saistītus jautājumus.

(7) Jūras aļģu kultivēšana savā ziņā var labvēlīgi ietekmēt, piemēram, ūdens attīrīšanos no organiskajām barības vielām, un var veicināt polikultūru. Ir jārūpējas par to, lai netiktu iegūts pārāk daudz savvaļas jūras aļģu, lai dotu iespēju tām atjaunoties un lai nodrošinātu, ka ražošana būtiski neietekmē ūdens vides stāvokli.

(8) Dalībvalstis aizvien biežāk saskaras ar bioloģisko proteīnaugu piedāvājuma deficītu. Proteīnus saturošas bioloģiskās dzīvnieku barības imports nespēj apmierināt pieprasījumu. Arī bioloģisko proteīnaugu kultivēšanas kopējā platība ir pārāk maza salīdzinājumā ar pieprasījumu, un tāpēc ar zināmiem nosacījumiem ir jāatļauj izbarot proteīnus saturošu barību, kas iegūta zemes gabalos to pārejas perioda pirmajā gadā.

(9) Ņemot vērā akvakultūras dzīvnieku bioloģiskās ražošanas agrīno attīstības stadiju, bioloģiskie vaislinieki nav pieejami pietiekamā daudzumā. Jāizstrādā noteikumi par nebioloģisku vaislinieku un mazuļu ielaišanu, ievērojot atbilstīgus nosacījumus.

(10) Akvakultūras dzīvnieku bioloģiskajā ražošanā jānodrošina dzīvnieku sugām raksturīgo vajadzību ievērošana. Šajā sakarībā dzīvnieku turēšanas praksei, pārvaldības sistēmām un turēšanas sistēmām jāatbilst dzīvnieku labturības vajadzībām. Jāizstrādā noteikumi par piemērotu sprostu un tīklu aploku izbūvi jūrā, kā arī par audzēšanas sistēmām uz sauszemes. Lai samazinātu kaitēkļu un parazītu daudzumu un lai nodrošinātu dzīvnieku labturību un veselību augstā līmenī, jānosaka maksimālie ielaiduma blīvumi. Ņemot vērā sugu ar īpašām vajadzībām plašo daudzveidību, jāparedz īpaši noteikumi.

(11) Tehnikas attīstības rezultātā nesen pieaugusi slēgtu recirkulācijas sistēmu izmantošana akvakultūrā; šādas sistēmas ir atkarīgas no ārējās ievades un ir energoietilpīgas, toties ļauj samazināt radušos atkritumu daudzumu un novērst dzīvnieku izbēgšanu. Ievērojot principu, ka bioloģiskajai ražošanai jānotiek pēc iespējas saskaņā ar dabu, šādu sistēmu izmantošana bioloģiskajā ražošanā nav pieļaujama, jo to ietekme vēl nav pietiekami izpētīta. Izmantošana izņēmuma kārtā iespējama tikai inkubatoros un mazuļu novietnēs konkrētā ražošanas situācijā.

(12) Bioloģiskās ražošanas kopējo principu pamats, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 834/2007 4. un 5. pantā, ir pienācīgi izstrādāti un pārvaldīti bioloģiskie procesi, kuru pamatā savukārt ir ekoloģiskās sistēmas, kas izmanto pašā sistēmā atrodamos iekšējos dabas resursus, lietojot metodes, ar kurām, piemēram, akvakultūrā ievēro zivsaimniecības resursu ilgtspējīgas izmantošanas principu. Turklāt šie principi paredz akvakultūras ražošanā saglabāt dabīgo ūdens ekosistēmu bioloģisko daudzveidību. Citādi tie ir balstīti uz riska novērtējumu un, attiecīgos gadījumos, piesardzības un preventīvo pasākumu izmantošanu. Tālab jāprecizē, ka hormonu un hormonu atvasinājumu izmantošana mākslīgai akvakultūras dzīvnieku vairošanās veicināšanai nav savienojama ar bioloģiskās ražošanas jēdzienu un to, kā patērētāji uztver bioloģiskās akvakultūras produktus, un tāpēc šādas vielas bioloģiskajā akvakultūrā neizmanto.

(13) Akvakultūras dzīvnieku barībai jānodrošina uztura vajadzības, un tai jāatbilst arī prasībai par veselīgumu, lai no konkrētām sugām iegūtā barība netiktu izbarota tām pašām sugām, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regulā (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai ([1]). Tāpēc ir lietderīgi izstrādāt īpašus noteikumus par akvakultūras dzīvniekiem, kas ir gaļēdāji un kas nav gaļēdāji.

(14) Izejmateriāli bioloģiski audzēto gaļēdāju zivju un vēžveidīgo barošanai labāk iegūstami zivsaimniecības resursu ilgtspējīgā izmantošanā, kā minēts 5. panta o) punktā Regulā (EK) Nr. 834/2007 un definēts 3. panta e) punktā Padomes 2002. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku ([2]), vai tai jābūt bioloģiskai barībai, kas iegūta no bioloģiskās akvakultūras avotiem. Ņemot vērā bioloģiskās akvakultūras un ilgtspējīgas zivsaimniecības agrīno attīstības stadiju, bioloģiskās barības vai barības, kas iegūta ilgtspējīgā zivsaimniecībā, var nepietikt, un ir jāizstrādā noteikumi par nebioloģiskas barības izmantošanu, kuru pamatā jābūt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1774/2002 ([3]), ar ko paredz veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz zivju izcelsmes materiāliem, kurus atļauts izmantot akvakultūrā, un aizliedz noteiktus saimniecībā audzētu zivju izcelsmes materiālus izbarot saimniecībā audzētām tās pašas sugas zivīm.

([1]) OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.
([2]) OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.
([3]) OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.

(15) Bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku un jūras aļģu ražošanā dažu nebioloģisku barības materiālu, barības piedevu un tehnoloģisko piedevu izmantošana ir atļauta, ievērojot skaidri noteiktus nosacījumus. Jauni minētie materiāli jāatļauj saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 16. panta 1. punktu. Pamatojoties uz *ad-hoc* ekspertu grupas "Zivju barība un tīrīšanas materiāli bioloģiskajā akvakultūrā" ieteikumu ([1]), kurā secināja, ka tās vielas, kas jau minētas Regulas (EK) Nr. 889/2008 V un VI pielikumā un atļautas bioloģiski audzētu dzīvnieku ražošanā, jāatļauj arī bioloģiskajā akvakultūrā un ka dažas vielas ir svarīgas konkrētām zivju sugām, šīs vielas jāiekļauj minētās regulas VI pielikumā.

(16) Divvāku gliemju, kas barojas ar filtrēšanas palīdzību, kultivēšana var labvēlīgi ietekmēt piekrastes ūdens kvalitāti, veicinot ūdens attīrīšanos no organiskajām barības vielām, un var veicināt arī polikultūru. Jāizstrādā īpaši noteikumi par gliemjiem, ņemot vērā, ka tiem nav vajadzīga papildu barošana un ka līdz ar to ietekme uz vidi šajā ziņā varētu būt mazāka nekā citiem akvakultūras sektoriem.

(17) Dzīvnieku veselības uzturēšana galvenokārt jābalsta uz slimību profilaksi. Šajā regulā paredzētie pasākumi veterinārās ārstēšanas gadījumā nedrīkst būt pretrunā Padomes 2006. gada 24. oktobra Direktīvai 2006/88/EK par akvakultūras dzīvniekiem un to produktiem izvirzītajām dzīvnieku veselības prasībām, kā arī par konkrētu ūdensdzīvnieku slimību profilaksi un kontroli ([2]). Noteiktos apstākļos jāatļauj izmantot konkrētas vielas ražošanas iekārtu un telpu tīrīšanai, apstrādei pret apaugšanu un dezinfekcijai. Dzīvu dzīvnieku klātbūtnē dezinfekcijas līdzekļi jāizmanto īpaši piesardzīgi un jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka šo līdzekļu izmantošana nav kaitīga. Šādas vielas jāatļauj saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 16. panta 1. punktu. Pamatojoties uz *ad-hoc* ekspertu grupas ieteikumu, šīs vielas jānorāda pielikumā.

(18) Jāizstrādā īpaši noteikumi par veterināro ārstēšanu, klasificējot dažādus ārstēšanas veidus un alopātiskas ārstēšanas gadījumā ierobežojot piemērošanas biežumu.

(19) Dzīvu zivju pārvietošana un pārvadāšana jāveic uzmanīgi, nodrošinot to fizioloģiskās vajadzības.

(20) Pārejot uz bioloģiskās ražošanas metodi, noteiktā laika posmā visi ražošanas līdzekļi jāpiemēro bioloģiskās ražošanas metodei. Atkarībā no iepriekšējās ražošanas sistēmas jāparedz noteikts pārejas periods.

(21) Dažos Regulas (EK) Nr. 889/2007 pielikumos ieviesušās kļūdas. Tās ir jāizlabo.

(22) Jāizstrādā noteikumi par īpašām kontroles prasībām, kuros ņemta vērā akvakultūras specifika.

(23) Lai saimniecībām, kas jau nodarbojas ar bioloģisko ražošanu atbilstīgi valsts vai privātiem standartiem, atvieglotu pāreju uz jaunajiem Kopienas noteikumiem, jāparedz konkrēti pārejas pasākumi.

(24) Salīdzinājumā ar bioloģisko lauksaimniecību, kurā saimniecības ir uzkrājušas lielu pieredzi, bioloģiskā akvakultūra ir relatīvi jauna bioloģiskās ražošanas joma. Ņemot vērā patērētāju augošo interesi par bioloģiskās akvakultūras produktiem, paredzams, ka arvien vairāk akvakultūras ražošanas vienību pāries uz bioloģisko ražošanu. Tas ļaus drīzumā uzkrāt pieredzi un tehniskas zināšanas. Turklāt paredzams, ka plānoto pētījumu rezultātā tiks iegūtas jaunas zināšanas, jo īpaši par akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmām, nebioloģiski ražotu barības sastāvdaļu nepieciešamību vai ielaiduma blīvumu konkrētām sugām. Ražošanas noteikumos jāatspoguļo jaunas zināšanas un tehniskā attīstība, kas varētu radīt uzlabojumus bioloģiskajā akvakultūrā. Tādēļ jāparedz noteikums par pašreizējā tiesību akta pārskatīšanu, lai attiecīgā gadījumā izdarītu tajā grozījumus.

(25) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 889/2008.

(26) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Bioloģiskās ražošanas regulatīvās komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 889/2008 groza šādi.

(1) Regulas 1. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"2. Šo regulu nepiemēro:

(a) lauksaimniecības dzīvnieku sugām, kuras nav minētas 7. pantā, un

(b) akvakultūras dzīvniekiem, kuri nav minēti 25.a pantā.

([1]) *Ad-hoc* ekspertu grupas "Zivju barība un tīrīšanas materiāli bioloģiskajā jūras aļģu ražošanā un akvakultūrā" ieteikumi, 20.11.2008. (www.organic-farming.europa.eu).

([2]) OV L 328, 24.11.2006., 14. lpp.

Tomēr tiem *mutatis mutandis* piemēro II, III un IV sadaļu, līdz attiecībā uz šiem produktiem, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 834/2007, tiek paredzēti sīki izstrādāti ražošanas noteikumi."

(2) Regulas 2. pantu groza šādi:

(a) panta f) punktu aizstāj ar šādu punktu:

"(f) "ražošanas vienība" ir visi ražošanā izmantotie resursi, piemēram, ražošanas telpas, zemes gabali, ganības, āra platības, lauksaimniecības dzīvnieku novietnes, zivju dīķi, jūras aļģu vai akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmas, piekrastes vai jūras gultnes pielāgojumi, ēkas ražas glabāšanai, augkopības produkti, jūras aļģu produkti, lopkopības produkti, izejvielas un jebkuri citi resursi, kas saistīti ar attiecīgo ražošanas sektoru;"

(b) pēc i) punkta pievieno šādus punktus:

"(j) "slēgta akvakultūras recirkulācijas iekārta" ir iekārta, kurā ar akvakultūru nodarbojas noslēgtā vidē uz sauszemes vai uz kuģa un kurā notiek ūdens recirkulācija, un kurai nepieciešama pastāvīga ārēja enerģijas pievade, lai stabilizētu vidi, kurā atrodas akvakultūras dzīvnieki;

(k) "enerģija no atjaunojamiem avotiem" ir atjaunojami nefosilie enerģijas avoti: vēja, saules, ģeotermālā, viļņu, paisuma un bēguma, hidroelektrostaciju enerģija, atkritumu poligonu gāze, notekūdeņu attīrīšanas iekārtu gāze un biogāzes;

(l) "inkubators" ir vieta, kur notiek akvakultūras dzīvnieku, konkrēti zivju, gliemju, vēžveidīgo un adatādaiņu, pavairošana, izšķilšanās un audzēšana agrīnajos dzīves posmos;

(m) "mazuļu novietne" ir vieta, kurā norisinās audzēšanas starpposms pēc inkubatora un pirms tirgus izmēra sasniegšanas posma. Mazuļu novietnes posms tiek pabeigts ražošanas cikla pirmajā trešdaļā, izņemot sugām, kuru attīstības ciklā ir smoltifikācijas stadija;

(n) "piesārņojums" saistībā ar akvakultūru un jūras aļģu ražošanu ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/56/EK (*) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/60/EK (**) minēto vielu vai enerģijas tieša vai netieša ievadīšana ūdens vidē tajos ūdeņos, kur attiecīgi piemēro minētās direktīvas;

(o) "polikultūra" saistībā ar akvakultūru un jūras aļģu ražošanu ir divu vai vairāku sugu, kuras parasti pārstāv dažādus trofiskos līmeņus, audzēšana vienā kultūras vienībā;

(p) "ražošanas cikls" saistībā ar akvakultūru un jūras aļģu ražošanu ir akvakultūras dzīvnieka vai jūras aļģu dzīves ilgums no agrīnā dzīves posma līdz ieguvei;

(q) "vietēji audzētas sugas" saistībā ar akvakultūru un jūras aļģu ražošanu ir tādas sugas, kas nav ne svešzemju, ne arī vietējā areālā nesastopamas sugas saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 708/2007 (***); sugas, kas minētas Regulas (EK) Nr. 708/2007 IV pielikumā, var uzskatīt par vietēji audzētām sugām;

(r) "ielaiduma blīvums" saistībā ar akvakultūru ir dzīvnieku dzīvsvars uz kubikmetru ūdens jebkurā brīdī pēc tirgus izmēra sasniegšanas vai — plekstveidīgo zivju un garneļu gadījumā — svars uz virsmas kvadrātmetru.

(*) OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.
(**) OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.
(***) OV L 168, 28.6.2007., 1. lpp."

(3) Regulas II sadaļā pievieno šādu 1.a nodaļu:

"*1.a NODAĻA*

Jūras aļģu ražošana

6.a pants

Darbības joma

Šajā nodaļā ir paredzēti sīki izstrādāti ražošanas noteikumi par jūras aļģu ievākšanu un audzēšanu. To *mutatis mutandis* piemēro visu to daudzšūnu jūras aļģu vai fitoplanktona un mikroaļģu ražošanai, kuras turpmāk paredzēts izmantot par akvakultūras dzīvnieku barību.

6.b pants

Ūdens vides piemērotība un ilgtspējīgas pārvaldības plāns

1. Darbības norisinās tādās vietās, kur nenotiek piesārņošana ar produktiem vai vielām, kuras bioloģiskajā ražošanā nav atļautas, vai piesārņotājiem, kas apdraudētu produktu bioloģisko raksturu.

2. Bioloģiskās un nebioloģiskās ražošanas vienības pienācīgi nodala vienu no otras. Šādu nodalīšanas pasākumu pamatā ir dabīgā atrašanās vieta, atsevišķas ūdens sadales sistēmas, attālums, plūdmaiņu ietekme un bioloģiskās ražošanas vienības novietojums augšup vai lejup pa straumi. Dalībvalstu iestādes var noteikt vietas vai apgabalus, kurus tās uzskata par bioloģiskajai akvakultūrai vai jūras aļģu ieguvei nepiemērotiem, un var noteikt arī minimālo attālumu starp dažādām bioloģiskās un nebioloģiskās ražošanas vienībām.

Ja ir noteikti šādi minimālie attālumi, dalībvalstis par to informē uzņēmējus, pārējās dalībvalstis un Komisiju.

3. Lai noskaidrotu, kādi ir ražošanas vienības darbības apstākļi un tās tiešā vide un kādas ir darbības iespējamās sekas, jāveic ražošanas vienībai proporcionāla apjoma vides novērtējums par visām jaunajām bioloģiskās ražošanas darbībām, kurās gadā paredzēts saražot vairāk nekā 20 tonnu akvakultūras produktu. Šo vides novērtējumu uzņēmējs iesniedz kontroles organizācijai vai kontroles iestādei. Vides novērtējuma satura pamatā ir Padomes Direktīvas 85/337/EEK (*) IV pielikums. Ja vienībā jau ir veikts līdzvērtīgs novērtējums, to atļauts izmantot šim nolūkam.

4. Attiecībā uz akvakultūru un jūras aļģu ieguvi uzņēmējs iesniedz ilgtspējīgas pārvaldības plānu, kura apjoms ir proporcionāls ražošanas vienības apjomam.

Plānu katru gadu atjaunina, un tajā sīki apraksta darbības ietekmi uz vidi, veicamo vides uzraudzību un iekļauj sarakstu ar veicamajiem pasākumiem, lai līdz minimumam samazinātu negatīvo ietekmi uz apkārtējo ūdens un sauszemes vidi, tostarp, attiecīgā gadījumā, mazinātu barības vielu izvadīšanu vidē ražošanas cikla laikā vai gadā. Plānā iekļauj tehniskā aprīkojuma uzraudzību un remontu.

5. Akvakultūras un jūras aļģu audzēšanas uzņēmēji priekšroku dod atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanai un pārstrādā izmantotos materiālus, un ilgtspējīgas pārvaldības plāna ietvaros izstrādā atkritumu daudzuma samazināšanas grafiku, kura piemērošanu sāk reizē ar darbības uzsākšanu. Siltumu kā blakusproduktu iespēju robežās iegūst tikai no atjaunojamiem enerģijas avotiem.

6. Jūras aļģu ieguves sākumā veic vienreizēju biomasas daudzuma novērtējumu.

6.c pants

Savvaļas jūras aļģu ilgtspējīga ieguve

1. Vienībā vai telpās veido dokumentāru uzskaiti, kas ļautu uzņēmējam identificēt un kontroles iestādei vai kontroles organizācijai pārbaudīt, vai iegūtas ir tikai savvaļas jūras aļģes, kas ražotas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 834/2007.

2. Ieguvi veic tā, lai iegūtie daudzumi būtiski neietekmētu ūdens vides stāvokli. Lai nodrošinātu jūras aļģu atjaunošanos, veic pasākumus, piemēram, saistībā ar ieguves paņēmieniem, minimālo izmēru, vecumu, vairošanās cikliem vai atlikušo jūras aļģu izmēru.

3. Ja jūras aļģes iegūst kopīgā vai publiskā ieguves apgabalā, ir jābūt pieejamiem dokumentāriem pierādījumiem, ka kopējā ieguve notikusi atbilstīgi šai regulai.

4. Attiecībā uz 73.b panta 2. punkta b) un c) apakšpunktu šiem ierakstiem ir jāpierāda ilgtspējīga pārvaldība un neilglaicīga ietekme uz ieguves apgabaliem.

6.d pants

Jūras aļģu kultivēšana

1. Jūras aļģu kultūrās jūrā izmanto tikai tādas barības vielas, kas dabīgi rodas vidē vai arī bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku ražotnē, kurai vēlams atrasties netālu, veidojot daļu no polikultūras sistēmas.

2. Iekārtās uz sauszemes, kur izmanto ārējos barības vielu avotus, barības vielu koncentrācijai izplūdes ūdeņos jābūt pārbaudāmi tādai pašai vai zemākai nekā ieplūdes ūdeņos. Drīkst izmantot tikai I pielikumā minētas augu vai minerālas izcelsmes barības vielas.

3. Jāreģistrē kultūru blīvums vai darbības intensitāte un jāsaglabā ūdens vides viendabība, nodrošinot to, ka netiek pārsniegts maksimālais jūras aļģu daudzums, kuru var audzēt, neradot negatīvu ietekmi uz vidi.

4. Virves un citu aprīkojumu, ko izmanto jūras aļģu audzēšanai, izmanto atkārtoti vai pārstrādā, ja tas ir iespējams.

6.e pants

Pretapaugšanas pasākumi un ražošanas iekārtu un telpu tīrīšana

1. Dzīvos organismus, kas izraisa apaugšanu, aizvāc tikai ar rokām vai rokas darbarīkiem un attiecīgā gadījumā izmet jūrā tālāk no saimniecības.

2. Iekārtu un telpu tīrīšanu veic ar fiziskiem vai mehāniskiem pasākumiem. Ja tie nav pietiekami, drīkst izmantot tikai VII pielikuma 2. iedaļā minētās vielas.

(*) OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp."

(4) Regulas 21. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

"2 Ja pastāvīgās ganības, daudzgadīgo spēkbarības augu zemes gabali vai proteīnaugu lauki, kas apsēti saskaņā ar bioloģiskās pārvaldības noteikumiem, ir daļa no saimniecības un nav bijuši iekļauti bioloģiskās ražošanas vienībā šajā saimniecībā pēdējo piecu gadu laikā, tad līdz 20 % no tās barības kopējā vidējā daudzuma, ko izbaro lauksaimniecības dzīvniekiem, drīkst iegūt šo pastāvīgo ganību, daudzgadīgo spēkbarības augu zemes gabalu vai proteīnaugu lauku noganīšanā vai pļaušanā pārejas perioda pirmajā gadā. Ja izmanto gan pārejas perioda barību, gan barību no zemes gabaliem to pārejas perioda pirmajā gadā, šādas barības kopējā procentuālā daļa nedrīkst pārsniegt 1. punktā minēto maksimālo procentuālo daļu."

(5) Regulas II sadaļā pievieno šādu 2.a nodaļu:

"*2.a NODAĻA*

Akvakultūras dzīvnieku ražošana

1. iedaļa

Vispārīgie noteikumi

25.a pants

Darbības joma

Šajā nodaļā ir paredzēti sīki izstrādāti ražošanas noteikumi par XIIIa pielikumā minētajām zivju, vēžveidīgo, adatādaiņu un gliemju sugām.

To *mutatis mutandis* piemēro zooplanktonam, mikroskopiskajiem vēžveidīgajiem, virpotājiem, tārpiem un citiem barības ūdensdzīvniekiem.

25.b pants

Ūdens vides piemērotība un ilgtspējīgas pārvaldības plāns

1. Uz šo nodaļu attiecas 6.b panta 1. līdz 5. punkta noteikumi.

2. Aizsargpasākumus un preventīvos pasākumus, kas saskaņā ar Padomes Direktīvu 92/43/EEK (*) un valstu noteikumiem veikti pret plēsējiem, iekļauj ilgtspējīgas pārvaldības plānā.

3. Gatavojot pārvaldības plānus, kaimiņos darbojošies uzņēmēji attiecīgā gadījumā tos saskaņo veidā, kas ir pārbaudāms.

4. Saimniecībām, kurās notiek akvakultūras dzīvnieku ražošana zivju dīķos, baseinos vai kanālos, jābūt aprīkotām vai nu ar dabīgu filtru pamatnēm, nogulsnēšanās dīķiem, bioloģiskiem filtriem, vai ar mehāniskiem filtriem, lai savāktu barības vielu atlikumu, vai arī tām jāizmanto jūras aļģes un/vai dzīvnieki (divvāku gliemji un aļģes), kas veicina izplūdes ūdeņu kvalitātes uzlabošanos. Attiecīgā gadījumā regulāri veic izplūdes ūdeņu uzraudzību.

25.c pants

Vienlaicīga bioloģiskās un nebioloģiskās akvakultūras dzīvnieku ražošana

1. Kompetentā iestāde var atļaut inkubatoros un mazuļu novietnēs vienā saimniecībā audzēt gan bioloģiskās, gan nebioloģiskās akvakultūras sugu mazuļus, ja to audzēšanas vienības ir fiziski pilnībā nodalītas un ir ierīkotas atsevišķas ūdens sadales sistēmas.

2. Ja ir nodrošināta atbilstība šīs regulas 6.b panta 2. punktam, ja attiecīgie akvakultūras dzīvnieki atrodas atšķirīgos ražošanas posmos un ja to pārvietošanas periodi nesakrīt, tirgus izmēra akvakultūras dzīvnieku ražošanā kompetentā iestāde var atļaut vienā saimniecībā atrasties gan bioloģiskās, gan nebioloģiskās akvakultūras dzīvnieku ražošanas vienībām.

3. Uzņēmēji glabā dokumentārus pierādījumus par šajā pantā minēto noteikumu izmantošanu.

2. iedaļa

Akvakultūras dzīvnieku izcelsme

25.d pants

Bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku izcelsme

1. Izmanto vietēji audzētas sugas, un pavairošanas mērķis ir izveidot audzēšanas apstākļiem piemērotākas īpašības, labu veselību un panākt barības resursu labu izmantojumu. Kontroles organizācijai vai kontroles iestādei iesniedz dokumentārus pierādījumus par dzīvnieku izcelsmi un aprūpi.

2. Izvēlas tādas sugas, kuras var audzēt, nenodarot būtisku kaitējumu savvaļas krājumiem.

25.e pants

Nebioloģiskās akvakultūras dzīvnieku izcelsme un pārvaldība

1. Pavairošanas nolūkos vai ģenētisko krājumu uzlabošanai un tad, ja bioloģiskās akvakultūras dzīvnieki nav pieejami, saimniecībā drīkst ievietot savvaļā notvertus vai nebioloģiskās akvakultūras dzīvniekus. Pirms izmantot šādus dzīvniekus pavairošanas vajadzībām, tie vismaz trīs mēnešus jātur saskaņā ar bioloģiskās pārvaldības noteikumiem.

2. Tirgus izmēra akvakultūras dzīvnieku ražošanā un ja nav pieejami bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku mazuļi, saimniecībā drīkst ievietot nebioloģiskās akvakultūras dzīvnieku mazuļus. Ražošanas ciklu vismaz pēdējās divās trešdaļās pārvalda saskaņā ar bioloģiskās pārvaldības noteikumiem.

3. Saimniecībā ievietoto nebioloģiskās akvakultūras dzīvnieku mazuļu maksimālais procentuālais daudzums ir šāds: 80 % no 2011. gada 31. decembra, 50 % no 2013. gada 31. decembra un 0 % no 2015. gada 31. decembra.

4. Tirgus izmēra akvakultūras dzīvnieku ražošanai paredzētu akvakultūras dzīvnieku mazuļu ievākšana savvaļā ir atļauta tikai šādos gadījumos:

(a) ja, piepildot dīķus, akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmas un iežogojumus, tajos dabīgā veidā iepeld zivju vai vēžveidīgo kāpuri un mazuļi;

(b) kad ievāc Eiropas zuša mazuļus, ja konkrētajā vietā ir spēkā apstiprināts zušu pārvaldības plāns un zušu mākslīga pavairošana joprojām ir neatrisināta problēma.

3. iedaļa

Akvakultūras dzīvnieku turēšanas prakse

25.f pants

Vispārīgi noteikumi par akvakultūras dzīvnieku turēšanu

1. Akvakultūras dzīvnieku turēšanas apstākļiem jābūt tādiem, lai atbilstīgi attiecīgās sugas īpašajām vajadzībām akvakultūras dzīvniekiem

(a) būtu pietiekami daudz vietas, lai tie varētu labi justies;

(b) tie tiktu turēti labas kvalitātes ūdenī ar pietiekamu skābekļa daudzumu;

(c) tie tiktu turēti tādā temperatūrā un apgaismojumā, kas atbilst attiecīgās sugas vajadzībām, ņemot vērā ģeogrāfisko atrašanās vietu;

(d) saldūdens zivju gadījumā tilpnes pamatam ir jābūt pēc iespējas tuvākam dabīgajiem apstākļiem;

(e) karpu gadījumā tilpnes pamatam ir jābūt klātam ar dabīgo augsni.

2. Ielaiduma blīvums dažādām sugām un sugu grupām ir noteikts XIIIa pielikumā. Lai novērtētu ielaiduma blīvuma ietekmi uz audzēto zivju labturību, uzrauga zivju stāvokli (piemēram, spuru bojājumus, citus savainojumus, augšanas ātrumu, uzvedības izpausmes un kopējo veselības stāvokli) un ūdens kvalitāti.

3. Akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmu projektam un konstrukcijai jābūt ar tādiem ūdens caurplūdes un fizikāli ķīmiskiem parametriem, kas uztur dzīvnieku veselību un labturību un nodrošina ar uzvedību saistītās vajadzības.

4. Akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmas projektē, izvieto un darbina tā, lai līdz minimumam samazinātu izbēgšanas gadījumu risku.

5. Ja zivis vai vēžveidīgie izbēg, veic atbilstīgas darbības, vajadzības gadījumā arī ķeršanu, lai samazinātu ietekmi uz vietējo ekosistēmu. Saglabā dokumentārus pierādījumus.

25.g pants

Īpaši noteikumi par akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmām

1. Akvakultūras dzīvnieku ražošanā aizliegts izmantot slēgtas ūdens recirkulācijas iekārtas, izņemot inkubatoros un mazuļu novietnēs vai bioloģiskajā ražošanā izmantotu barības organismu ražošanā.

2. Audzēšanas vienībām uz sauszemes jāatbilst šādiem nosacījumiem:

(a) caurplūdes sistēmās jābūt iespējai uzraudzīt un kontrolēt gan ieplūstošā, gan izplūstošā ūdens plūsmas ātrumu un ūdens kvalitāti;

(b) vismaz piecos procentos no perimetra (zemes–ūdens saskares vietā) jābūt dabīgai veģetācijai.

3. Akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmām jūrā:

(a) jāatrodas tur, kur straume, dziļums un plūdmaiņa ir piemēroti, lai pēc iespējas samazinātu ietekmi uz jūras gultni un apkārtējo ūdenstilpi;

(b) jābūt darbības videi piemērotam sprosta projektam, konstrukcijai un apkopei.

4. Ūdens mākslīga sildīšana vai dzesēšana ir atļauta tikai inkubatoros un mazuļu novietnēs. Ūdens sildīšanai vai dzesēšanai visos ražošanas posmos var izmantot dabīgo ūdeni no dziļurbuma.

25.h pants

Akvakultūras dzīvnieku pārvaldība

1. Līdz minimumam samazina akvakultūras dzīvnieku pārvietošanu, to veic ar vislielāko piesardzību un ar pienācīgām iekārtām atbilstīgi reglamentējošām procedūrām, lai izvairītos no stresa un fiziska kaitējuma, kas saistīts ar pārvietošanas procedūrām. Vaisliniekus pārvieto tā, lai līdz minimumam samazinātu fizisko kaitējumu un stresu, un attiecīgā gadījumā izmanto anestēziju. Šķirošanas darbības samazina līdz minimumam, kas nepieciešams, lai nodrošinātu zivju labturību.

2. Attiecībā uz mākslīgā apgaismojuma izmantošanu piemēro šādus ierobežojumus:

(a) lietots dabīgā dienas ilguma pagarināšanai, tas nedrīkst pārsniegt maksimumu, kādā tiek respektētas audzējamo dzīvnieku etoloģiskās vajadzības, ģeogrāfiskie apstākļi un vispārējā veselība, šis maksimums nedrīkst pārsniegt 16 stundas diennaktī, izņemot reproduktīvos nolūkos;

(b) izmantojot regulējamas gaismas vai fona apgaismojumu, izvairās no straujām gaismas intensitātes izmaiņām gaismas režīma nomaiņas laikā.

3. Dzīvnieku labturības un veselības nodrošināšanai atļauts izmantot aerāciju, bet mehāniskos aeratorus vēlams darbināt no atjaunojamās enerģijas avotiem.

Visi šāda veida izmantojumi jāreģistrē akvakultūras ražošanas uzskaitē.

4. Skābekļa izmantošana ir atļauta tikai šādos gadījumos saistībā ar dzīvnieku veselības prasībām ražošanas un pārvadāšanas kritiskajos periodos:

(a) ārkārtēji gadījumi, kas saistīti ar temperatūras paaugstināšanos, atmosfēras spiediena samazināšanos vai nejaušu piesārņojumu;

(b) atsevišķas ielaiduma pārvaldības procedūras, piemēram, paraugu ņemšana un šķirošana;

(c) lai nodrošinātu saimniecības krājumu izdzīvošanu.

Saglabā dokumentārus pierādījumus.

5. Zivju nogalināšanas paņēmieniem jābūt tādiem, lai zivis tūlīt zaudētu samaņu un kļūtu nejutīgas pret sāpēm. Apsverot optimālās nogalināšanas metodes, ir jāņem vērā ieguvei derīgā zivju izmēra, sugas un ražošanas vietu atšķirības.

4. iedaļa

Pavairošana

25.i pants

Hormonu izmantošanas aizliegums

Hormonu un hormonu atvasinājumu izmantošana ir aizliegta.

5. iedaļa

Zivju, vēžveidīgo un adatādaiņu barība

25.j pants

Vispārīgi noteikumi par barību

Barošanas režīmus nosaka, ievērojot šādas prioritātes:

(a) dzīvnieku veselība;

(b) augsta produktu kvalitāte, tostarp barības vielu sastāvs, kas nodrošina augstu pārtikas galaprodukta kvalitāti;

(c) neliela ietekme uz vidi.

25.k pants

Īpaši noteikumi par barību akvakultūras dzīvniekiem, kas ir gaļēdāji

1. Gādājot barību akvakultūras dzīvniekiem, kas ir gaļēdāji, ievēro šādas prioritātes:

(a) akvakultūras izcelsmes bioloģiski barības līdzekļi;

(b) zivju milti un zivju eļļa no bioloģiskās akvakultūras ražošanas blakusproduktiem;

(c) zivju milti un zivju eļļa un zivju izcelsmes sastāvdaļas, kas iegūtas ilgtspējīgā zivsaimniecībā no lietošanai pārtikā derīgām zivīm;

(d) bioloģiskas augu un dzīvnieku izcelsmes barības sastāvdaļas, kas minētas V pielikumā, ja ir nodrošināta atbilstība tajā noteiktajam ierobežojumam.

2. Ja nav pieejama 1. punktā minētā barība, pārejas periodā līdz 2014. gada 31. decembrim var izmantot zivju miltus un zivju eļļu no nebioloģiskās akvakultūras ražošanas blakusproduktiem vai lietošanai pārtikā derīgām zivīm. Šādu barības sastāvdaļu daudzums nedrīkst pārsniegt 30 % no dienas devas.

3. Barības deva drīkst saturēt ne vairāk kā 60 % augu izcelsmes bioloģisko produktu.

4. Lašu un foreļu fizioloģisko vajadzību robežās barības devā drīkst iekļaut astaksantīnu, kuram jābūt iegūtam galvenokārt no bioloģiskiem avotiem, piemēram, no bioloģiski audzētu vēžveidīgo čaulām. Ja nav pieejami bioloģiski avoti, drīkst izmantot dabīgos astaksantīna avotus (piemēram, *Phaffia* raugu).

25.l pants

Īpaši noteikumi par dažu akvakultūras dzīvnieku barību

1. Akvakultūras dzīvniekiem, kas minēti XIIIa pielikuma 6. iedaļā, 7. iedaļā un 9. iedaļā, izmanto dīķos un ezeros dabīgi pieejamo barību.

2. Ja 1. punktā minētie dabīgie barības resursi nav pieejami pietiekamā daudzumā, drīkst izmantot augu izcelsmes bioloģisko barību, kuru vēlams audzēt pašā saimniecībā, vai jūras aļģes. Uzņēmēji glabā dokumentārus pierādījumus par vajadzību izmantot piebarojumu.

3. Ja saskaņā ar 2. punktu papildus dabīgajai barībai izmanto piebarojumu, 7. iedaļā minēto sugu un 9. iedaļā minēto pangasiju (*Pangasius sp.*) barības deva drīkst saturēt ne vairāk kā 10 % zivju miltu vai zivju eļļas, kas iegūti ilgtspējīgā zivsaimniecībā.

25.m pants

Produkti un vielas, kas minētas Regulas (EK) Nr. 834/2007 15. panta 1. punkta d) apakšpunkta iii) punktā

1. Bioloģiskajā akvakultūrā drīkst izmantot tikai V pielikumā minētās augu un minerālu izcelsmes barības sastāvdaļas.

2. Barības piedevas, konkrētus produktus, ko izmanto dzīvnieku barošanai, un tehnoloģiskās piedevas drīkst izmantot, ja tās ir minētas VI pielikumā un ja ir ievēroti tajā noteiktie ierobežojumi.

6. iedaļa

Īpaši noteikumi par gliemjiem

25.n pants

Audzēšanas apgabals

1. Divvāku gliemju audzēšanu var veikt tajā pašā ūdens apgabalā, kur notiek bioloģiskā zivju un jūras aļģu audzēšana polikultūras sistēmā, un tas dokumentāri jāapstiprina ilgtspējīgas pārvaldības plānā. Divvāku gliemjus polikultūrā var audzēt kopā arī ar vēderkājiem, piemēram, ēdamajiem jūras gliemežiem.

2. Bioloģiskajai divvāku gliemju ražošanai jānotiek apgabalos, ko norobežo stabi, pludiņi vai citas skaidras zīmes, un tiem vajadzības gadījumā jābūt norobežotiem ar tīkliem, sprostiem vai citiem cilvēka izgatavotiem līdzekļiem.

3. Bioloģiskajām gliemju audzētavām līdz minimumam jāsamazina riski attiecībā uz aizsargājamām sugām. Ja tiek izmantoti tīkli pret plēsējiem, to konstrukcijai jābūt tādai, kas neļauj savainoties nirējputniem.

25.o pants

Sēklas sagāde

1. Ja netiek nodarīts būtisks kaitējums videi un ja to ļauj vietējie tiesību akti, drīkst izmantot savvaļas sēklu, kas iegūta ārpus ražošanas vienības robežām, ja divvāku gliemji, no kuriem to iegūst, ir no

(a) kolonijām, kurām ir maz izredžu pārdzīvot ziemu vai kuru ir vairāk, nekā paredzēts attiecīgajās prasībās, vai

(b) dabīgajiem gliemju sēklas sakopojumiem kolektoros.

Jāreģistrē, kā, kur un kad savvaļas sēkla ievākta, lai varētu nodrošināt izsekojamību līdz ievākšanas apgabalam.

Tomēr bioloģiskās ražošanas vienībās drīkst ievietot divvāku gliemju nebioloģiskās akvakultūras inkubatoros iegūtu sēklu, un maksimālais procentuālais daudzums ir šāds: 80 % no 2011. gada 31. decembra, 50 % no 2013. gada 31. decembra un 0 % no 2015. gada 31. decembra.

2. Klusā okeāna austeres (*Crassostrea gigas*) gadījumā priekšroku dod krājumam, kas ir selektīvi pavairots, lai samazinātu nārstošanu savvaļā.

25.p pants

Pārvaldība

1. Ražošanā izmantotais ielaiduma blīvums nepārsniedz nebioloģiskās akvakultūras gliemju ielaiduma blīvumu, ko izmanto attiecīgajā atrašanās vietā. Šķirošanu, retināšanu un ielaiduma blīvuma korekcijas veic atbilstīgi biomasai un tā, lai nodrošinātu dzīvnieku labturību un augstu produkcijas kvalitāti.

2. Dzīvos organismus, kuri izraisa apaugšanu, aizvāc ar rokām vai rokas darbarīkiem un vajadzības gadījumā izmet jūrā tālāk no gliemju audzētavām. Ražošanas cikla laikā gliemjus var vienu reizi apstrādāt ar kaļķa šķīdumu, lai kontrolētu apaugšanu izraisošo konkurējošo organismu daudzumu.

25.q pants

Kultivēšanas noteikumi

1. Bioloģiskajā ražošanā ir atļauta kultivēšana uz ēdamgliemeņu virvēm un citas XIIIa pielikuma 8. iedaļā minētās metodes.

2. Gliemju kultivēšana uz grunts ir atļauta tikai tad, ja ievākšanas un audzēšanas vietās tā nerada būtisku ietekmi uz vidi. Pierādījumiem par minimālu ietekmi uz vidi pievieno pārskatu un ziņojumu par apsaimniekoto apgabalu, ko uzņēmējs iesniedz kontroles organizācijai vai kontroles iestādei. Ziņojumu pievieno kā atsevišķu nodaļu ilgtspējīgas pārvaldības plānā.

25.r pants

Īpaši noteikumi par austeru kultivēšanu

Atļauta kultivēšana maisos uz steķiem. Šīs vai citas struktūras, kurās atrodas austeres, izvieto tā, lai neveidotu nepārtrauktu barjeru gar krasta līniju. Lai optimizētu ražošanu, krājumu rūpīgi izvieto uz gultnes, ņemot vērā plūdmaiņu ietekmi. Ražošanā jāievēro XIIIa pielikuma 8. iedaļā noteiktie kritēriji.

7. iedaļa

Slimību profilakse un veterinārā ārstēšana

25.s pants

Vispārīgi noteikumi par slimību profilaksi

1. Dzīvnieku veselības uzraudzības plānā atbilstīgi Direktīvas 2006/88/EK 9. pantam sīki izklāsta bioloģiskās drošības un slimību profilakses praksi, tostarp paredz rakstisku vienošanos ražošanas vienības darbībai proporcionālā apmērā par veselības jautājumiem konsultēties ar kvalificētiem akvakultūras dzīvnieku veselības aizsardzības dienestiem, kam jāapmeklē audzētava ne retāk kā reizi gadā un ne retāk kā reizi divos gados divvāku gliemju gadījumā.

2. Audzēšanas sistēmas, iekārtas un piederumus atbilstoši tīra un dezinficē. Drīkst izmantot tikai VII pielikuma 2.1. un 2.2. iedaļā minētos produktus.

3. Attiecībā uz ražošanas pārtraukuma periodiem:

(a) kompetentā iestāde nosaka, vai ir vajadzīgs ražošanas pārtraukuma periods un kāds ir tā atbilstošais ilgums, ko piemēro un dokumentē pēc katra ražošanas cikla, kuru īsteno atklātās akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmās jūrā. Ražošanas pārtraukuma periodu ieteicams paredzēt arī citās ražošanas metodēs, kurās izmanto baseinus, zivju dīķus un sprostus;

(b) tie nav obligāti divvāku gliemju kultivēšanā;

(c) ražošanas pārtraukuma periodā sprostu vai citu struktūru, ko izmanto akvakultūras dzīvnieku ražošanā, iztukšo, dezinficē un atstāj tukšu līdz atkārtotai izmantošanai.

4. Neapēsto zivju barību, izkārnījumus un mirušos dzīvniekus attiecīgā gadījumā ātri aizvāc, lai novērstu risku būtiski kaitēt videi ūdens stāvokļa kvalitātes ziņā, samazinātu slimību riskus un nepievilinātu kukaiņus un grauzējus.

5. Ultravioleto gaismu un ozonu drīkst izmantot tikai inkubatoros un mazuļu novietnēs.

6. Ektoparazītu bioloģiskajā kontrolē priekšroku dod tīrītājzivīm.

25.t pants

Veterinārā ārstēšana

1. Ja, neraugoties uz profilakses pasākumiem, kas veikti atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 834/2007 15. panta 1. punkta f) apakšpunkta i) punktam, rodas kāda veselības problēma, veterinārajā ārstēšanā turpmāk minētajā prioritārajā secībā izmanto:

(a) homeopātiskus augu, dzīvnieku vai minerālu izcelsmes līdzekļus;

(b) augus un to ekstraktus, kam nav anestezējošas iedarbības, un

(c) tādas vielas kā, piemēram, mikroelementi, metāli, dabīgie imunitātes stimulatori vai atļautie probiotiķi.

2. Alopātisko ārstēšanu ierobežo līdz diviem ārstniecības kursiem gadā, izņemot vakcināciju un obligātās slimību apkarošanas shēmas. Tomēr, ja ražošanas cikls ir īsāks par gadu, drīkst noteikt tikai vienu alopātiskās ārstēšanas kursu. Ja minētie alopātiskas ārstēšanas limiti ir pārsniegti, attiecīgos akvakultūras dzīvniekus nevar pārdot kā bioloģiskus produktus.

3. Parazītu apkarošanas kursu, izņemot dalībvalstu īstenotās obligātās kontroles shēmas, var noteikt divas reizes gadā vai vienu reizi gadā, ja ražošanas cikls ir īsāks par 18 mēnešiem.

4. Alopātiskajā veterinārajā ārstēšanā un 3. punktā minētajā parazītu apkarošanas kursā, arī saistībā ar obligātajām kontroles un apkarošanas shēmām, izmantoto zāļu izdalīšanās laikposmam jābūt divas reizes ilgākam par zālēm likumīgi noteikto izdalīšanās laikposmu, kas minēts Direktīvas 2001/82/EK 11. pantā, vai 48 stundām, ja šis laika periods nav noteikts.

5. Ja tiek izmantotas veterinārās zāles, par to izmantošanu ziņo kontroles organizācijai vai kontroles iestādei, pirms dzīvniekus laiž tirgū kā bioloģiski audzētus dzīvniekus. Ārstētajiem krājumiem jābūt skaidri identificējamiem.

_____

(*) OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp."

(6) Regulas II sadaļas 3. nodaļā pēc 29. panta pievieno šādu 29.a pantu:

"29.a pants

Īpaši noteikumi par jūras aļģēm

1. Ja galaprodukts ir svaigas jūras aļģes, svaigi iegūtu jūras aļģu skalošanai izmanto jūras ūdeni.

Ja galaprodukts ir atūdeņotas jūras aļģes, skalošanai var izmantot arī dzeramo ūdeni. Mitruma likvidēšanai var izmantot sāli.

2. Aizliegts žāvēšanai izmantot atklātu liesmu, kas nonāk tiešā saskarē ar jūras aļģēm. Ja žāvēšanas procesā izmanto virves vai citus piederumus, tie nedrīkst būt apstrādāti ar pretapaugšanas līdzekļiem un tīrīšanas vai dezinfekcijas līdzekļiem, izņemot gadījumu, ja produkts šim lietojumam minēts VII pielikumā."

(7) Regulas II sadaļas 4. nodaļā pievieno šādu 32.a pantu:

"32.a pants

Dzīvu zivju pārvadāšana

1. Dzīvas zivis pārvadā piemērotās tvertnēs, kas piepildītas ar tīru ūdeni un temperatūras un izšķīdušā skābekļa ziņā atbilst zivju fizioloģiskajām vajadzībām.

2. Pirms bioloģiski audzētu zivju un zivju produktu pārvadāšanas tvertnes rūpīgi iztīra, dezinficē un izskalo.

3. Ievēro piesardzības pasākumus, lai samazinātu stresu. Pārvadāšanas laikā blīvums nedrīkst sasniegt konkrētajai sugai kaitīgu līmeni.

4. Saglabā dokumentārus pierādījumus par 1. līdz 3. punktā minētajām darbībām."

(8) Regulas 35. pantā 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Attiecībā uz bioloģiski audzētu augu, jūras aļģu, lauksaimniecības dzīvnieku un akvakultūras dzīvnieku ražošanas vienībām ir aizliegta šajā regulā neatļautu resursu uzglabāšana ražošanas vienībā.

3. Alopātisko veterināro zāļu un antibiotiku uzglabāšana saimniecībās ir atļauta, ja tos ir izrakstījis veterinārārsts saistībā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 14. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā vai 15. panta 1. punkta f) apakšpunkta ii) punktā minēto ārstēšanu un ja tos uzglabā uzraudzītā vietā un ieraksta lauksaimniecības dzīvnieku reģistra grāmatā, kā noteikts šīs regulas 76. pantā, vai attiecīgi akvakultūras ražošanas reģistrā, kā noteikts šīs regulas 79.b pantā."

(9) Regulas II sadaļas 5. nodaļā pievieno šādu 36.a pantu:

36.a pants

Jūras aļģes

1. Pārejas periods jūras aļģu ieguves vietām ir seši mēneši.

2. Pārejas periods jūras aļģu kultivēšanas vienībām ir seši mēneši vai viens pilns ražošanas cikls atkarībā no tā, kurš no šiem periodiem ir ilgāks.

(10) Regulas II sadaļas 5. nodaļā pēc 38. panta pievieno šādu 38.a pantu:

"38.a pants

Akvakultūras dzīvnieku ražošana

1. Turpmāk minēto veidu akvakultūras iekārtām un tajās esošajiem akvakultūras dzīvniekiem piemēro šādus akvakultūras ražošanas vienību pārejas periodus:

(a) iekārtām, ko nevar izsūknēt, iztīrīt un dezinficēt, pārejas periods ir 24 mēneši;

(b) iekārtām, kas ir izsūknētas vai kurās pārtraukta ražošana, pārejas periods ir 12 mēneši;

(c) iekārtām, kas ir izsūknētas, iztīrītas un dezinficētas, pārejas periods ir seši mēneši;

(d) iekārtām atklātā ūdenī, tostarp tām, kurās audzē divvāku gliemjus, pārejas periods ir trīs mēneši.

2. Kompetentā iestāde var nolemt ar atpakaļejošu spēku atzīt par pārejas perioda daļu jebkuru iepriekš dokumentētu laikposmu, kurā ražošanas iekārtas nav tikušas apstrādātas vai pakļautas tādu produktu iedarbībai, kas nav atļauti bioloģiskajā ražošanā."

(11) Regulas 43. panta nosaukumu aizstāj ar šādu:

"Nebioloģiski ražotas augu un dzīvnieku izcelsmes barības izmantošana lauksaimniecības dzīvniekiem";

(12) Regulas 59. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"Šo nodaļu nepiemēro lolojumdzīvnieku barībai un kažokzvēru barībai."

(13) Regulas 60. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"(a) pārstrādātā barība atbilst Regulas (EK) Nr. 834/2007 noteikumiem un jo īpaši tās 14. panta 1. punkta d) apakšpunkta iv) un v) punktam attiecībā uz lauksaimniecības dzīvniekiem vai 15. panta 1. punkta d) apakšpunktam attiecībā uz akvakultūras dzīvniekiem un 18. pantam;"

(14) Regulas IV sadaļā pievieno šādu 2.a nodaļu:

"*2.a NODAĻA*

Īpašas kontroles prasības attiecībā uz jūras aļģēm

73.a pants

Kontroles pasākumi attiecībā uz jūras aļģēm

Pirmo reizi ieviešot kontroles sistēmu, ko piemēro īpaši jūras aļģēm, 63. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajā pilnajā aprakstā jāietver:

(a) uz sauszemes un jūrā izvietoto iekārtu pilns apraksts;

(b) attiecīgā gadījumā, regulas 6.b panta 3. punktā aprakstītais vides novērtējums;

(c) attiecīgā gadījumā, regulas 6.b panta 4. punktā aprakstītais ilgtspējīgas pārvaldības plāns;

(d) attiecībā uz savvaļas jūras aļģēm jāsagatavo uz krasta un jūrā atrodošos ievākšanas apgabalu un sauszemes apgabalu, kuros tiek veiktas pēcievākšanas darbības, pilns apraksts un karte.

73.b pants

Jūras aļģu ražošanas reģistri

1. Jūras aļģu ražošanas reģistrus uzņēmējs veido reģistrācijas grāmatas veidā, un tā saimniecības telpās jebkurā laikā ir pieejama kontroles iestādēm vai kontroles organizācijām. Tajā jānorāda vismaz šāda informācija:

(a) sugu saraksts, ieguves datums un daudzums;

(b) izmantoto mēslošanas līdzekļu pielietošanas datums, veids un daudzums.

2. Attiecībā uz savvaļas jūras aļģu ievākšanu reģistrā jāietver arī:

(a) katras sugas, kas atrodas nosauktajās ieguves vietās, ieguves darbību vēsture;

(b) sezonā plānotā ieguve (apjomi);

(c) iespējamā ieguves vietu piesārņojuma avoti;

(d) ilgtspējīgas ieguves daudzums gadā no katras ieguves vietas."

(15) Regulas IV sadaļā pievieno šādu 3.a nodaļu:

"*3.a NODAĻA*

Īpašas kontroles prasības attiecībā uz akvakultūras dzīvnieku ražošanu

79.a pants

Kontroles pasākumi attiecībā uz akvakultūras dzīvnieku ražošanu

Pirmo reizi ieviešot kontroles sistēmu, ko piemēro īpaši akvakultūras dzīvnieku ražošanā, 63. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajā ražošanas vienības pilnajā aprakstā jāietver:

(a) uz sauszemes un jūrā izvietoto iekārtu pilns apraksts;

(b) attiecīgā gadījumā, regulas 6.b panta 3. punktā aprakstītais vides novērtējums;

(c) attiecīgā gadījumā, regulas 6.b panta 4. punktā aprakstītais ilgtspējīgas pārvaldības plāns;

(d) attiecībā uz gliemjiem jāiekļauj 25.q panta 2. punktā prasītās ilgtspējīgas pārvaldības plāna īpašās nodaļas kopsavilkums.

79.b pants

Akvakultūras dzīvnieku ražošanas reģistri

Uzņēmējs reģistrācijas grāmatā, kura saimniecības telpās jebkurā laikā ir pieejama kontroles iestādēm vai kontroles organizācijām, norāda šādu informāciju:

(a) saimniecībā ievesto dzīvnieku izcelsme, ierašanās datums un pārejas periods;

(b) no saimniecības izvesto dzīvnieku partiju numurs, dzīvnieku vecums, svars un galamērķis;

(c) ieraksti par zivju izbēgšanas gadījumiem;

(d) attiecībā uz zivīm — barības veids un daudzums, bet karpu un radniecīgu sugu gadījumā — dokumentāri pierādījumi par piebarojuma izmantošanu;

(e) veterinārā ārstēšana, norādot sīku informāciju par iemeslu, ārstēšanas datumu, ārstēšanas metodi, zāļu veidu un zāļu izdalīšanās laikposmu;

(f) slimību profilakses pasākumi, norādot sīku informāciju par ražošanas pārtraukuma periodiem, tīrīšanu un ūdens attīrīšanu.

79.c pants

Īpaši kontroles apmeklējumi saistībā ar divvāku gliemjiem

Divvāku gliemju ražošanas inspektoru apmeklējumi notiek pirms maksimālā biomasas daudzuma sasniegšanas un tās laikā.

79.d pants

Vairākas viena uzņēmēja vadītas ražošanas vienības

Ja uzņēmējs apsaimnieko vairākas ražošanas vienības, kā norādīts 25.c pantā, vienības, kurās ražo nebioloģiskās akvakultūras dzīvniekus, arī pakļauj kontroles sistēmai, kas aprakstīta 1. nodaļā un šajā nodaļā."

(16) Regulas IV sadaļas 4. nodaļas nosaukumu aizstāj ar šādu:

"Kontroles prasības vienībām, kurās sagatavo augu, jūras aļģu, lauksaimniecības dzīvnieku un akvakultūras dzīvnieku produktus un pārtikas produktus, kas sastāv no augu, jūras aļģu, lauksaimniecības dzīvnieku un akvakultūras dzīvnieku produktiem"

(17) Regulas IV sadaļas 5. nodaļas nosaukumu aizstāj ar šādu:

"Kontroles prasības attiecībā uz bioloģisku produktu importu no trešām valstīm"

(18) Regulas 93. panta 2. punktā pievieno šādus punktus:

"(e) bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku ražošanas vienību skaits;

(f) bioloģiskās akvakultūras dzīvnieku produkcijas apjoms;

(g) fakultatīvi — bioloģisko jūras aļģu vienību skaits un bioloģisko jūras aļģu produkcijas apjoms."

(19) Regulas 95. pantā 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Regulas (EK) Nr. 834/2007 12. panta 1. punkta j) apakšpunkta īstenošanas nolūkā un līdz konkrētu vielu iekļaušanai, ko veic saskaņā ar minētās regulas 16. panta 1. punkta f) apakšpunktu, drīkst izmantot tikai kompetentās iestādes atļautus līdzekļus."

(20) Regulas 95. pantā pievieno šādu punktu:

"11. Kompetentā iestāde uz laiku, kura beigu termiņš ir 2013. gada 1. jūlijs, tādām akvakultūras dzīvnieku un jūras aļģu ražošanas vienībām, kuras, kamēr šī regula vēl nav stājusies spēkā, jau ir izveidotas un darbojas atbilstīgi dalībvalsts atzītiem bioloģiskās ražošanas noteikumiem, var atļaut saglabāt bioloģiskā ražotāja statusu tik ilgi, kamēr turpinās pāreja uz šīs regulas noteikumiem un ja nenotiek neattaisnota ūdens piesārņošana ar bioloģiskajā ražošanā neatļautām vielām. Šo pasākumu izmantojošie uzņēmēji paziņo kompetentajai iestādei, kuras ir attiecīgās iekārtas, zivju dīķi, sprosti vai jūras aļģu partijas."

(21) Pielikumus groza atbilstīgi šīs regulas pielikumam.

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2010. gada 1. jūlija, paredzot šādus izņēmumus:

(a) regulas 1. panta 4. punktu piemēro no šīs regulas spēkā stāšanās dienas;

(b) regulas 1. panta 19. punktā un pielikuma 1(b) un (c) punktā paredzētos korektīvos pasākumus piemēro no Regulas (EK) Nr. 889/2008 piemērošanas sākuma dienas.

Pamatojoties uz attiecīgiem dalībvalstu priekšlikumiem, kuriem pievienots pienācīgs pamatojums, šo regulu var pārskatīt, lai no 2013. gada 1. jūlija izdarītu tajā grozījumus.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 5. augustā

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 889/2008 pielikumus groza šādi.

1) Regulas I pielikumu groza šādi.

a) pielikuma nosaukumu aizstāj ar šādu:

"Mēslošanas līdzekļi, augsnes ielabotāji un barības vielas, kas minētas 3. panta 1. punktā un 6.d panta 2. punktā"

b) tabulā aiļu nosaukumus un pirmo rindiņu aizstāj ar šādiem:

"Atļauja	Nosaukums Salikti mēslošanas līdzekļi vai līdzekļi, kas satur tikai turpmāk uzskaitītās sastāvdaļas	Apraksts, prasības attiecībā uz sastāvu, lietošanas nosacījumi
A	Pakaišu kūtsmēsli	Sastāv no dzīvnieku ekskrementiem un augu daļām (pakaišiem). Industrializētas lauksaimniecības izcelsme ir aizliegta."

c) tabulas 11. rindiņas pēdējo aili aizstāj ar šādu:

"Zvērādām maksimālā hroma (VI) koncentrācija sausnā mg/kg: 0"

2) Regulas III pielikumu groza šādi.

Pielikuma 1. punkta 6. rindiņā par nobarojamām cūkām iekļauj šādu 4. apakšrindiņu:

"Virs 110 kg	1,5	1,2"

3) Regulas V pielikumu groza šādi.

a) Nosaukumu aizstāj ar šādu:

"Barības sastāvdaļas, kas minētas 22. panta 1., 2. un 3. punktā un 25.k panta 1. punkta d) apakšpunktā un 25.m panta 1. punktā"

b) Pielikuma 2.2. punkta ceturto ievilkumu aizstāj ar šādu:

"— Šķīstoši vai nešķīstoši hidrolizāti un proteolizāti, kas iegūti fermentatīvi un paredzēti tikai akvakultūras dzīvniekiem un jauniem dzīvniekiem."

c) Pielikuma 2.2. punktā pievieno šādu ievilkumu:

"— Vēžveidīgo milti"

4) Regulas VI pielikumu groza šādi.

a) Nosaukumu aizstāj ar šādu:

"Barības piedevas un atsevišķas dzīvnieku barībā lietotas vielas, kas minētas 22. panta 4. punktā un 25.m panta 2. punktā"

b) Pielikuma 1.1.(a) punkta otro ievilkumu aizstāj ar šādu:

"— sintētiskie vitamīni, kuri ir identiski dabiskajiem vitamīniem un paredzēti dzīvniekiem, kas nav atgremotāji, un akvakultūras dzīvniekiem,"

c) Pielikuma 1.3. punktu groza šādi:

i) minētā punkta (b) punktu aizstāj ar šādu:

"b) *Antioksidanti*

E 306 — Dabīgas izcelsmes ekstrakti ar augstu tokoferola saturu, kurus izmanto kā antioksidantus

— Dabīgi antioksidanti (izmantojami tikai akvakultūrā lietotā barībā)"

ii) pēc (d) punkta pievieno šādu punktu:

"e) *Emulgatori un stabilizatori*

Bioloģiskas izcelsmes lecitīns (izmantojams tikai akvakultūrā lietotā barībā)"

5) Regulas VII pielikumu aizstāj ar šādu.

"VII PIELIKUMS

Tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļi

1. Dzīvnieku produktu ražošanai paredzēto ēku un iekārtu tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļi, kas minēti 23. panta 4. punktā.

— Kālija un nātrija ziepes

— Ūdens un tvaiks

— Kaļķu piens

— Kaļķi

— Nedzēsti kaļķi

— Nātrija hipohlorīts (piemēram, kā šķidrs balinātājs)

— Nātrija hidroksīds

— Kālija hidroksīds

— Ūdeņraža peroksīds

— Dabiskās augu esences

— Citronskābe, peroksietiķskābe, skudrskābe, pienskābe, skābeņskābe un etiķskābe

— Spirts

— Slāpekļskābe (piena iekārtas)

— Fosforskābe (piena iekārtas)

— Formaldehīds

— Pupu un slaukšanas iekārtu tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļi

— Nātrija karbonāts

2. Akvakultūras dzīvnieku un jūras aļģu ražošanai paredzētie tīrīšanas un dezinfekcijas līdzekļi, kas minēti 6.e panta 2. punktā, 25.s panta 2. punktā un 29.a pantā.

2.1. Iekārtu un aprīkojuma tīrīšanas un dezinfekcijas vielas izmantošanai akvakultūras dzīvnieku prombūtnē.

— Ozons

— Nātrija hlorīds

— Nātrija hipohlorīts

— Kalcija hipohlorīts

— Kaļķi (CaO, kalcija oksīds)

— Nātrija hidroksīds

— Spirts

— Ūdeņraža peroksīds

— Organiskās skābes (etiķskābe, pienskābe, citronskābe)

— Humīnskābe

— Peroksietiķskābe

— Jodofori

— Vara sulfāts: tikai līdz 2015. gada 31. decembrim

— Kālija permanganāts

— Peroksietiķskābe un peroktānskābe

— Tējas sēklu rauši, kas gatavoti no dabīgām kamēlijas sēklām (izmantojami tikai garneļu ražošanā)

2.2. Ierobežots vielu saraksts izmantošanai akvakultūras dzīvnieku klātbūtnē.

— Kaļķakmens (kalcija karbonāts) pH kontrolei

— Dolomīts pH korekcijai (izmantojams tikai garneļu ražošanā)”

6) Regulas VIII pielikuma A iedaļā tabulu groza šādi.

a) Pēc 4. rindiņas pievieno šādu rindiņu:

“B	E 223	Nātrija metabisulfīts		X	Vēžveidīgie ([2])”

b) Pēc 14. rindiņas pievieno šādu rindiņu:

“B	E 330	Citronskābe		X	Vēžveidīgie un gliemji ([2])”

7) Regulas XII pielikumu aizstāj ar šādu.

"XII PIELIKUMS

Uzņēmējam sniegto dokumentāro pierādījumu paraugs, kas sagatavots saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 29. panta 1. punktu un minēts šīs regulas 68. pantā

<table>
<tr><td colspan="2">Uzņēmējam sniegtais dokumentārais pierādījums saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 29. panta 1. punktu

1. Dokumenta numurs:</td></tr>
<tr><td>2. Uzņēmuma nosaukums un adrese: pamatnodarbošanās (ražotājs, pārstrādātājs, importētājs u.c.):</td><td>3. Kontroles organizācijas vai kontroles iestādes nosaukums, adrese un kods:</td></tr>
<tr><td>4. Produktu grupas/darbība:
— Augi un augu produkti:
— Jūras aļģes un jūras aļģu produkti:
— Dzīvnieki un lopkopības produkti:
— Akvakultūras dzīvnieki un akvakultūras dzīvnieku produkti:
— Pārstrādāti produkti:</td><td>5. Definēti kā:
bioloģiski ražoti produkti, pārejas perioda produkti, kā arī nebioloģiski ražoti produkti, ja notiek vienlaicīga ražošana un pārstrāde saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 11. pantu</td></tr>
<tr><td>6. Derīguma termiņš:
Augu produkti no ..... līdz .....
Jūras aļģu produkti no ..... līdz .....
Lopkopības produkti no ..... līdz .....
Akvakultūras dzīvnieku produkti no ..... līdz .....
Pārstrādāti produkti no ..... līdz .....</td><td>7. Pārbaužu datums(-i):</td></tr>
<tr><td colspan="2">8. Šis dokuments izdots, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 834/2007 29. panta 1. punktu un Regulu (EK) Nr. 889/2008. Dokumentā minētā uzņēmēja darbība ir pārbaudīta, un viņš ievēro minētajās regulās paredzētās prasības.

Datums, vieta:

Izdevējas kontroles organizācijas/iestādes pārstāvja paraksts:"</td></tr>
</table>

8) Pēc XIII pielikuma pievieno šādu XIIIa pielikumu.

"XIIIa PIELIKUMS

1. iedaļa

Lašveidīgo bioloģiskā ražošana saldūdenī:

forele *(Salmo trutta)* – varavīksnes forele *(Oncorhynchus mykiss)* – Amerikas palija *(Salvelinus fontinalis)* – Atlantijas lasis *(Salmo salar)* – Arktikas palija *(Salvelinus alpinus.)* – alata *(Thymallus thymallus)* – Amerikas ezera palija (jeb pelēkā palija) *(Salvelinus namaycush)* – Donavas lasis *(Hucho hucho)*

Ražošanas sistēma	Nobarošanas audzētavu sistēmās jānotiek ūdens apmaiņai ar atklātām sistēmām. Plūsmas ātrumam jānodrošina krājumiem vismaz 60 % no vajadzīgās piesātinātības ar skābekli un jānodrošina komforts un izplūdes ūdeņu izvadīšana no audzētavas
Maksimālais ielaiduma blīvums	Lašveidīgo sugas, kas turpmāk nav minētas, 15 kg/m^3 Lasis: 20 kg/m^3 Forele un varavīksnes forele: 25 kg/m^3 Arktikas palija: 20 kg/m^3

2. iedaļa

Lašveidīgo bioloģiskā ražošana jūras ūdenī:

Atlantijas lasis *(Salmo salar)*, forele *(Salmo trutta)* – varavīksnes forele *(Oncorhynchus mykiss)*

Maksimālais ielaiduma blīvums	10 kg/m^3 tīklu aplokos

3. iedaļa

Mencu *(Gadus morhua)* un citu mencveidīgo, jūrasasaru jeb labraku *(Dicentrarchus labrax)*, zeltaino jūraskarūsu *(Sparus aurata)*, sudrabaino kuprzivju *(Argyrosomus regius) (Psetta maxima [= Scopthalmus maximux])*, parasto jūraskarūsu *(Pagrus pagrus[=Sparus pagrus])*, sarkanās krokeres *(Sciaenops ocellatus)* un citu sparīdveidīgo un jūrasgrunduļu (*Siganus* spp) bioloģiskā ražošana

Ražošanas sistēma	Atklātās akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmās (tīklu aploki/sprosti) ar minimālu jūras straumes ātrumu, lai nodrošinātu zivju optimālu labturību, vai atklātās sistēmās, kas ierīkotas uz sauszemes
Maksimālais ielaiduma blīvums	Visas minētās zivis, izņemot akmeņpleksti: 15 kg/m^3 Akmeņplekste: 25 kg/m^2

4. iedaļa

Jūrasasaru jeb labraku, zeltaino jūraskarūsu, sudrabaino kuprzivju, kefaļu (*Liza, Mugil*) un zušu (*Anguilla* spp) bioloģiskā ražošana paisuma un bēguma apgabalu dīķos uz sauszemes un piekrastes lagūnās

Akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēma	Tradicionālās sāls ieguves fermas, kas pārveidotas akvakultūras ražošanas vienībās, un tām līdzīgi dīķi uz sauszemes paisuma un bēguma apgabalos
Ražošanas sistēma	Jāparedz piemērots ūdens atjaunošanās laiks, lai nodrošinātu sugas īpatņu labturību. Vismaz 50 % grāvju ir jābūt klātiem ar augiem. Nepieciešami pārmitrā zemē izveidoti attīrīšanas dīķi
Maksimālais ielaiduma blīvums	4 kg/m^3

5. iedaļa

Storu bioloģiskā ražošana saldūdenī

Sugas: storu dzimta

Ražošanas sistēma	Ūdens plūsmai katrā audzēšanas vienībā jābūt pietiekamai, lai nodrošinātu dzīvnieku labturību. Izplūdes ūdeņu kvalitātei jābūt tādai pašai kā ieplūdes ūdeņu kvalitātei
Maksimālais ielaiduma blīvums	30 kg/m^3

6. iedaļa

Zivju bioloģiskā ražošana iekšējos ūdeņos

Sugas: karpu dzimta *(Cyprinidae)* un citas polikultūrā radniecīgas sugas, tostarp asaris, līdaka, sams, sīgas, store

Ražošanas sistēma	Zivju dīķos, kuri periodiski pilnībā jānolaiž, un ezeros. Ezeriem jābūt paredzētiem vienīgi bioloģiskajai ražošanai, arī audzējot augu kultūras sausajos apgabalos. Zivju ķeršanas vietai jābūt aprīkotai ar tīra ūdens pievadi un tik lielai, lai nodrošinātu zivīm optimālu komfortu. Pēc noķeršanas zivis jātur tīrā ūdenī. Dīķu un ezeru mēslošana ar bioloģisku mēslojumu un minerālmēslojumu jāveic saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 889/2008 I pielikumu, maksimālajam slāpekļa daudzumam uz hektāru nepārsniedzot 20 kg. Apstrāde ar sintētiskām ķīmiskajām vielām, ko veic ražošanas ūdeņos esošo hidrofītu un augu segas kontroles nolūkā, ir aizliegta. Atbilstīgi noteikumiem par bioloģisko akvakultūru ap iekšējo ūdeņu vienībām jāsaglabā apgabali ar dabīgu veģetāciju kā buferzona ar ārējiem sauszemes apgabaliem, kurus neizmanto audzēšanas darbībās. Tirgus izmēra zivju ražošanā "polikultūru" izmanto ar nosacījumu, ka tiek nodrošināta pilnīga atbilstība kritērijiem, kas šajās specifikācijās minēti attiecībā uz citām ezera zivju sugām
Saimniecībā iegūtā produkcija	Kopējais sugu produkcijas daudzums nepārsniedz 1 500 kg zivju uz hektāru gadā

7. iedaļa

Penaeus ģints garneļu un saldūdens garneļu *(Macrobrachium* sp.) bioloģiskā ražošana

Ražošanas vienības izveidošana	Ražošanas vienībai jāatrodas uz tīra māla iegulām, lai līdz minimumam samazinātu dīķu izveidošanas ietekmi uz vidi. Dīķus veido, izmantojot uz vietas jau esošo mālu. Mangrovju izcināšana nav atļauta
Pārejas laiks	Seši mēneši vienā dīķī atbilstīgi audzēto garneļu parastajam dzīves ilgumam
Vaislinieku izcelsme	Pēc trīs gadu ilgas ražošanas vismaz pusei no vaisliniekiem jābūt audzētai uz vietas. Pārējiem jābūt bezpatogēnu savvaļas vaisliniekiem, kas iegūti ilgtspējīgā zivsaimniecībā. Pirms ielaišanas saimniecībā pirmā un otrā paaudze jāpakļauj obligātajam skrīningam
Acu kātiņu ekstirpācija	Aizliegta
Maksimālais ielaiduma blīvums un ražošanas ierobežojumi saimniecībā	Ielaišana: maksimums 22 pēckāpura stadijas mazuļi uz m^2 Maksimālā momentānā biomasa: 240 g/m^2

8. iedaļa

Gliemji un adatādaiņi

Ražošanas sistēmas	Āķu jedas, plosti, kultivēšana uz grunts, linuma maisi, sprosti, kastes, apklājošie tīkli un citas akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmas. Ielaiduma blīvums nedrīkst pārsniegt divas trešdaļas no attiecīgajā reģionā audzēto nebioloģiskas izcelsmes gliemju un adatādaiņu ielaiduma blīvuma. Šo parametru piemēro blīvumam vienā tvertnē, ne tikai lai samazinātu blīvumu tvertnē/akvakultūras dzīvnieku turēšanas sistēmā kopumā. Kultivējot ēdamgliemenes uz plostiem, iemesto virvju skaits nedrīkst pārsniegt vienu virvi uz virsmas apgabala kvadrātmetru. Maksimālais iemesto virvju garums nedrīkst pārsniegt 20 metrus. Iemestās virves ražošanas cikla laikā nedrīkst sadalīt

9. iedaļa

Tropisko saldūdeņu zivis: hanoss jeb pienzivs *(Chanos chanos)*, tilapijas (*Oreochromis* sp.), pangasijas (*Pangasius* sp.)

Ražošanas sistēmas	Dīķi un linuma sprosti
Maksimālais ielaiduma blīvums	Pangasijas: 10 kg/m^3 Tilapijas: 20 kg/m^3

10. iedaļa

Citas akvakultūras dzīvnieku sugas: nav"